Lietas Nr. 117009314
Lietas arhīva Nr. 1-0093-14/4

SPRIEDUMS
Jūrmalā 2014.gada 22.maijā

Jūrmalas pilsētas tiesa

šādā sastāvā:

tiesnese S.Glaudāne,

ar tiesu sēžu sekretāri I.Ancelāni, tulci J.Popovai

izskatīja atklātā tiesas sēdē Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora R.Derkeviča sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un tam pievienotos materiālus par

/pers. A/
personas kods /personas kods/
dzīvesvieta /adrese /
saukšanu pie administratīvās atbildības pēc
Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa
149.^{15} panta ceturtās daļas

aprakstošā daļa

2014.gada 27.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora R.Derkevičs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.**PA963130** par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{15}.panta ceturtās daļas.

Protokolā norādīts, ka 2014.gada 27.aprīlī plkst.16:52 Jūrmalā, vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Audi 80 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pa Priedaines meža ceļu virzienā no Piņķiem, virzienā uz Babītes ielu, alkohola reibumā, tika konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,19 promiles. Stājies spēkā transportlīdzekļa izmantošanas aizliegums saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu. Kā arī nosūtīts uz narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi Rīgā, Aptiekas ielā 7/9.

Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punkts.

Protokolā norādīts, ka atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{15}.panta ceturtajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā neatzina un paskaidroja, ka tā bija svētdiena. Satikās ar kompāniju ap plkst.11:00-12:00 pa dienu. Pastaigājās pa rajonu, izdomāja, ka jāpabraukā ar mašīnu. Satika /pers. B/, pēc tam arī nolēma pavizināties. Aizgāja līdz /pers. A/ mājai, /pers. B/ apsēdās /pers. A/ mašīnā, visi pabraukāja. Izdomāja sarīkot pikniku. Aizbrauca uz veikalu, paņēma piknikam piederumus, /pers. B/ aizveda mežā uz vietu 10-15 minūšu attālumā no /pers. A/ un /pers. B/ mājas. Pēdējais aizgāja projām, citi tur palika sēžam. Bija sarunājuši, ka ap trijiem vai pieciem /pers. B/ atnāks pakaļ un aizvedīs no piknika mājās, jo /pers. A/ pie stūres dzērumā nesēžas, jo darbs saistīts ar tiesībām. Piebrauca policijas ekipāža, uz inspektora lūgumu uzrādīja dokumentus. Policijas darbinieks jautāja, kurš ir braucis, /pers. A/ teica, ka viņš nav, tad policijas darbinieks jautāja, kurš ir transportlīdzekļa īpašnieks, /pers. A/ teica, ka viņš. Tad policijas darbinieki vēlējās veikt alkohola pārbaudi, bet /pers. A/ atteicās. Policijas darbinieki norādīja, ka jābrauc uz ekspertīzi, līdz ar to /pers. A/ iekāpa policijas transportlīdzeklī. Pikniks notika mašīnas tuvumā. Tur bija daudz cilvēku, skanēja mūzika. Mašīnā netika dzerts. Policijas darbinieki brauca garām, /pers. A/ ar draugiem stāvēja vienkārši ceļa malā. Varbūt padomāja, ka kaut kas ir noticis. Automašīna nebija iedarbināta, /pers. A/ arī nebija atslēgu.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. D/ liecināja, ka zina, kādā lietā tiek aicināts. /pers. A/ pazīst, attiecības ir draudzīgas. Satikās svētdienā, nolēma pastaigāties. Staigājot, satika /pers. B/. /pers. A/ prasīja /pers. B/ viņus pavizināt, viņš piekrita, jo bija to jau bieži darījis. Nolēma iebraukt veikalā, paņemt alkoholu, lai var pasēdēt. Sāka dzert, atpūsties. /pers. B/ 15 min pasēdēja un tad aizgāja, teica, lai piezvana un viņš atnāks pakaļ un aizvedīs mājās. Sēdēja, runāja mašīnā ar draugu, pienāca policija. Izkāpjot no mašīnas, dzirdēja, ka runa jau iet par ekspertīzi, /pers. A/ ielika mašīnā un aizveda. Pirms piebrauca policija, sēdēja mežā pie mašīnas, kas stāvēja ceļa malā. Kad atbrauca policija, /pers. B/ nebija. Viņš atbrauca, kad bija piebraukusi jau otrā ekipāža. Mašīna atradās visu laiku vienā vietā. Mašīna pieder /pers. A/, bet /pers. B/ vizināja. Viņam patīk ar mašīnu braukāt. Sākotnēji bija četri,/pers. B/bija piektais. Mežā jau kompānija nomainījās – kāds atnāca, kāds aizgāja. Nezin, ar kādu mērķi /pers. A/ aicināja /pers. B/. /pers. A/pie stūres nebija, vismaz /pers. C/ neredzēja. Nezin, kāpēc policija ieradās. Visi dzēra.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. F/ liecināja, ka zina, kādā lietā tiek aicināta. /pers. A/ pazīst, attiecības ir draudzīgas. Tas notika 27.aprīlī kaut kur pēc vienpadsmitiem dienā – nolēma satikties. Satikās Priedaines centrā, nolēma pastaigāties, bija labs laiks. Pa ceļam satika vēl vienu draugu /pers. B/. Nedaudz pastaigājās, nolēma pavizināties mašīnā. Aizgāja pie /pers. A/ uz mājām, iesēdās mašīnā, /pers. B/ visus vizināja. Pavizinājās pa Priedaini, bija pie upes, braukāja kaut kur stundu. Nolēma sarīkot pikniku, /pers. B/ aizveda uz veikalu, kur visu sapirka. Pēc tam /pers. B/ aizveda uz meža zonu. Tas nav tālu no mājām, tur ir mierīgi un klusi, nemīl traucēt citiem cilvēkiem. Atstāja mašīnu. Lietoja alkoholu, ēda. /pers. B/ nedaudz pasēdēja, bet, tā kā viņš alkoholu nelieto, teica, ka ies mājās, kad pabeigs pikniku, lai zvana, viņš atnāks un aizvedīs visus mājās. Izklaidējās, atnāca citi cilvēki – kāds atnāca, kāds aizgāja. Neatceras, ar ko runāja, kad piebrauca policijas patruļa. Nesaprata, kas noticis. Viņa tobrīd bija mašīnā. Redzēja, ka pie policijas

darbiniekiem pieiet /pers. A/ un rāda dokumentus. Kad lieciniece izkāpa no mašīnas, dzirdēja, ka nepieciešama ekspertīze. /pers. A/ aizveda, pārējie palika gaidīt. Tobrīd zvanīja/pers. B/un jautāja, kad viņš lai nāk pakaļ. Izstāstīja, kas noticis un viņš atbrauca ar savu mašīnu. Pēc tam /pers. B/ aizveda visus mājās ar savu mašīnu. Mašīnu /pers. B/ neaizdzina sev līdzi. Atslēgas tika atstātas lieciniecei. /pers. A/alkohola reibumā nemēdz braukt. Tajā dienā viņš nebrauca. Mašīna bija redzamības zonā.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. B/ liecināja, ka zina, kādā lietā tiek aicināts. /pers. A/ pazīst, attiecības ir draudzīgas. Policijas darbinieki teica, ka /pers. A/ sēdējis dzērumā pie stūres. Tajā laikā, kad policija piebrauca, liecinieka klāt nebija. Satikās pie veikala, /pers. B/ palūdza pavizināt viņus. Pavizināja kādu laiku, tad draugi lūdza, lai aizved viņus uz veikalu pēc alkohola. Pēc tam aizveda viņus uz viņu atpūtas vietu. Pats nedzer, tādēļ nebija interesanti, teica, ka ies mājās un, kad pikniks beigsies, lai zvana, atnāks un aizvedīšu visus atpakaļ. Piezvanīja /pers. F/ un jautāja, vai nevajag braukt pakaļ. Aizbrauca ar savu mašīnu uz turieni. /pers. A/ mašīnas atslēgas bija atdevis /pers. F/. Viņa bija visskaidrākā no visas kompānijas. Satikās ap divpadsmitiem dienā. Tobrīd viņi bija četri. Viņi palūdza, lai viņus vizina. /pers. B/ norādīja, ka nelieto alkoholu, tāpēc piekritu pavizināt. Viņu palūdza, jo /pers. A/ droši vien jau iepriekšējā dienā bija dzēris, negribēja sēdēt pie stūres. /pers. A/ nesēž pie stūres dzērumā. /pers. B/ bija jāgaida zvans, bet nevarēja sagaidīt un piezvanīju pats, painteresējās, cik vēl ilgi jāgaida, jo viņam bija savas darīšanas. Kad atbrauca, tur bija viena policijas mašīna. Noskaidroja vai drīkst paņemt /pers. A/ mašīnu, bet policijas darbinieki neatļāva. Kad /pers. B/ atbrauca, /pers. A/ vairs nebija. Notikušo uzzināja no pārējiem. Policija gaidīja evakuatoru, lai aizvestu mašīnu. Tur valdīja haoss. /pers. A/ bija aizvests, mašīnu policija gribēja vest uz stāvvietu. Līdz tam mašīna bija /pers. A/ mājās. Aizgāja uz mājām, iekāpa mašīnā, pavizinājās, iebrauca veikalā. Kamēr viņi dzēra, /pers. B/ aizgāja, iepriekš pasakot, ka atnāks mašīnai pakaļ, kad pikniks beigsies, un aizvedīs visus mājās. Mašīnu atstāja aptuveni 50m attālumā no galvenā ceļa. Mašīnu atstāja uz ceļa – ne asfaltēta, bet nomaļa grants ceļa, atdeva atslēgas /pers. F/un aizgāja.

Tiesas sēdē Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa pilnvarots pārstāvis Vadims Timofejevs norādīja, ka notikumi risinājušies tā, kā pilnībā izklāstīts inspektoru ziņojumos – braucot pa ielu, viņi ieraudzīja mašīnu, kura brauca. Diemžēl video nav redzams, ka mašīna bija kustībā. Inspektori nolēma apturēt mašīnu, mašīna apstājās, /pers. A/, izkāpjot, staigāja apkārt mašīnai. Video redzams, ka tajā brīdī autovadītāja vietā nav neviena cilvēka, blakus ir sieviete, aizmugurē divi vīrieši. /pers. A/ no paša sākuma mēģināja izvairīties no atbildības sniegt liecības, kas tomēr izrādījās nepatiesas, jo paskaidrojumā /pers. A/ raksta, ka sēdēja pasažiera sēdeklī, kad atbrauca policijas ekipāža, bet video skaidri redzams, ka viņš atradās ārā, priekšā pasažiera sēdeklī sēdēja sieviete. No paša sākuma /pers. A/ sniedz nepatiesas ziņas. Visi liecinieki dzīvo vienā rajonā, visi ir draugi, visi liecinieki to apstiprina. Liecības ir apmēram vienādas par to, ka viņi brauca uz veikalu, pēc tam uz pikniku. /pers. F/ liecināja, kad atbrauca policijas ekipāža, viņa bija mašīnā ar sarunu biedru, kas arī neatbilst patiesībai, jo video redzams, ka mašīnā bija trīs cilvēki. Arī /pers. B/ liecināja, ka, aizvedot kompāniju, bija atstājis mašīnu uz grants ceļa. Kad policijas ekipāža piebrauca, mašīna stāvēja uz asfaltēta ceļa, nav skaidrs, kas bija mašīnu aizdzinis. Tas posms sakrīt ar inspektoru liecībām, ka /pers. A/ esot teicis, ka braucis 200-300m, tas apstiprina to faktu, ka tieši /pers. A/ vadīja transportlīdzekli. Pildot dienesta pienākumus, policijas darbiniekiem nav pamata sniegt nepatiesas ziņas. No lietas materiāliem ir skaidrs, ka /pers. A/ vadīja mašīnu, bet, ieraugot ekipāžu, izkāpa. Pasažieri nepaspēja atvērt durvis un atradās mašīnā. /pers. A/ ir vainīgs administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Video redzams, ka /pers. A/ stāvēja pie mašīnas, citi bija mašīnā. Video var redzēt, ka viņš bija pie mašīnas ārā. Visi fakti, uzskatāmi par pierādījumiem – protokoli un ziņojumi. Neuzskata, ka policijas darbinieki ir ieinteresēti par lietas iznākumu par labu policijai. Tieši otrādi, tas ir izdevīgi cilvēkam, kas izdarījis pārkāpumu, jo viņš negrib maksāt sodu un zaudēt tiesības. Visi paskaidrojumi un ziņojumi ir pierādījumi. Video materiāls ir pierādījums. Video skaidri redzams, cik cilvēku ir mašīnā, pie stūres neviena nebija, mašīna atradās uz asfaltēta ceļa. Policijas pārstāvis piešķir vairāk ticamības policijas darbinieku ziņojumiem, kas pilda dienesta pienākumus. Lieciniekiem bija tiesības iesniegt savus paskaidrojumus. Ja lieciniekiem būtu izteikuši vēlmi uzrakstīt paskaidrojumus, policijas darbinieki būtu šādu iespēju snieguši.

Policijas darbiniekam nav pienākums katram apkārt stāvošajam cilvēkam jautāt, rakstīs vai nerakstīs paskaidrojumus. Ir pienākums noformēt administratīvo materiālu. Kā norādīja inspektors R.Derkevics, viņš bija blakussēdētājs, viņa uzmanība nebija pievērsta ceļam, viņš skaidri redzēja, ka mašīna bija kustībā, tā apstājās, /pers. A/ izkāpa no mašīnas. /pers. A/ jau no paša sākuma noliedza faktu, ka vadījis automašīnu, bet, mēģinot izvairīties no atbildības, sniedzis pretrunīgas liecības. Paskaidrojumā raksta, ka atradies pasažiera sēdeklī. Visi materiāli, kas iesniegti tiesai un kas ir lietā, uzskatāmi par pierādījumiem. LAPK 257.pants nosaka, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīks – mašīna – līdz lietas izskatīšanas brīdim jāaiztur. Pamatojoties uz to, ka bija automašīnas vadīšanas fakts, mašīna bija jāaiztur. Video kamera mašīnā uzstādīta stacionāri un neseko apkārtnei. To redzēja inspektori, kas bija mašīnā. Likumā noteikts, ka mašīna jāaiztur, nevis jāatdod kādam aizdzīšanai prom.

Tiesas sēdē /pers. A/ pārstāve /pers. I/ norādīja, ka /pers. A/ vērš uzmanību uz to, ka nav strīda, ka protokolā minētajā laikā /pers. A/ lietojis alkoholu, ir uzrādījis policijai prasītos dokumentus, ievērojis policijas likumiskās prasības. Piespiedu kārtā aizvešana uz ekspertīzi arī nevar kalpot par pierādījumu vainas konstatēšanai. Saskaņā ar Satversmes 92.pantā nostiprināto nevainīguma prezumpciju policijas darbiniekiem jāpierāda /pers. A/ vaina. Jau no paša sākuma /pers. A/ paskaidroja, ka nav braucis ar auto, vadītājs ir aizgājis. Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumiem jābūt neapgāžamiem. Uzskata, ka vainas konstatēšanai nav pietiekamu faktu, Arī video sižetā nevar konstatēt mašīnas kustību. Tas ir tikai policijas darbinieku viedoklis, ka /pers. A/ bija pie stūres. Tiesai jāsecina, ka video materiāls ir neapgāžams pierādījums, bet tajā redzams, ka /pers. A/ pie stūres neatradās. /pers. A/ ir paskaidrojis, ka viņš nav vainīgs, nav sēdējis pie stūres, piekrita uzrādīt dokumentus, nebija strīds, ka viņš ir lietojis alkoholu. Uzskata, ka transportlīdzekļa aizturēšana ir nepamatota. Ja blakus ir vadītājs, kuram var mašīnu atdot, un viņam ir tiesības ar to rīkoties, jo īpašnieks devis atļauju, neredz pamatu sodīt /pers. A/ par to, ka viņš izmantoja mašīnu. Lūdza /pers. A/atzīt par nevainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Motīvu daļa

LAPK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa atzīst, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktā kārtībā iegūtiem pierādījumiem secināms par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav

iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Turklāt, pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Ziņas par personas privāto dzīvi, tās sensitīvajiem datiem, komercdarbību un mantisko stāvokli pieļaujams iegūt tikai tajā gadījumā, ja tas nepieciešams, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā. Ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu, ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Savukārt, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Konkrētajā gadījumā, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka /pers. A/ izdarījis LAPK 149[15].panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu.

No lietas materiāliem secināms, ka /pers. A/ neapstrīd faktu, ka viņš 2014.gada 27.aprīlī atradās alkohola reibumā un atradās automašīnas Audi 80, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ tuvumā. /pers. A/ apstrīd faktu, ka 2014.gada 27.aprīlī viņš vadīja automašīnu alkohola reibumā.

Izvērtējot lietas materiālus, /pers. A/ sniegto paskaidrojumu, liecinieku sniegtās liecības un pārbaudot lietas materiālus, tiesa nepiedod ticamību /pers. A/ sniegtajam faktisko lietas apstākļu izklāstam un dod priekšroku 2014.gada 27.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora A.Ekšteina rakstveida ziņojumam un Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora R.Derkeviča rakstveida ziņojumam, jo policijas darbinieki nav bijuši iepriekš pazīstami ar /pers. A/, iepriekš viņiem nav bijuši nekādi konflikti ar /pers. A/ un nav pamata apšaubīt valsts amatpersonas (policijas darbinieka) objektivitāti sniegtās informācijas patiesumu. Tiesa atzīst, ka liecinieku /pers. C/, /pers. F/ un /pers. B/ liecības ir pretrunā ar pārējo liecinieku sniegtajām liecībām, lietas faktiskajiem apstākļiem un ir vērtējamas kritiski, ņemot vērā to apstākli, ka /pers. C/, /pers. F/ un /pers. B/ personīgi pazīstami un ir draudzīgās attiecībās ar /pers. A/. Savukārt tiesas sēdē /pers. A/ sniegtie paskaidrojumi vērtējami kā viņa mēģinājums izvairīties no atbildības.

Kā arī tiesa saskata pretrunas liecinieku sniegtajās liecībās, kurās /pers. B/ norāda, ka „*mašīnu atstāja aptuveni 50m attālumā no galvenā ceļa. Mašīnu atstāja uz ceļa – ne asfaltēta, bet nomaļa grants ceļa, atdevu atslēgas /pers.F/ un aizgāju*", savukārt pārbaudot lietas materiāliem pievienoto video, ir redzams, ka transportlīdzeklis atrodas uz asfaltēta ceļa seguma. Bez tam, /pers. A/, liecinieki /pers. D/ un /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka viņi bija atpūtušies mežā, rīkojot pikniku, bet no pievienotā video materiāla skaidri redzams, ka liecinošās personas atradās automašīnā un apkārtējā vide neliecina par piknika notikšanu meža teritorijā vai automašīnas tuvumā.

Pārbaudot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, tam pievienotos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[15].panta ceturtās daļas pierādīta ar:

- 2014.gada 27.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora R.Derkeviča sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA963130;

- 2014.gada 27.aprīļa medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.2686 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanu, ar ko /pers. A/ konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 2,19 promiles;

- 2014.gada 27.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora Artura Ekšteina rakstveida ziņojumu, kurā norādīts, ka patrulējot pa maršrutu Dubulti – Rīga ar patruļmašīnu Volvo S60 /TL numurs/ un jaunāko inspektoru R.Derkevicu, 16:52, braucot pa Babītes ielu, pamanīja no labās puses mežā braucošu automašīnu Audi80 ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/. Pēc policijas darbinieku straujās pagriešanās pa labi mežā, vadītājs /pers. A/, personas kods /personas kods/, kurš vadīja Audi80 markas automašīnu, strauji pameta vadītāja puses sēdekli, izlecot ārā no auto. /pers. A/ liecināja, ka ar savu auto nav braucis. Kad aizgāja saruna, ka policijas darbinieki viņu vedīs uz ekspertīzi, tad mainīja liecības un teica, ka gribējis līdz mājām aizbraukt. Lūdzās, lai policijas darbinieki viņu palaiž. Persona atteicās no alkohola ekspertīzes uz vietas. Nogādājot Rīgā, Aptiekas ielā 7/9, asinīs tika konstatētas 2,19 promiles. Automašīnā atradās divi vīrieši un viena sieviete. Automašīna tika evakuēta. Tika sastādīts administratīvais protokols PA963130;

- 2014.gada 27.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākā inspektora R.Derkevica rakstveida ziņojumu, kurā norādīts, ka 2014.gada 27.aprīlī ap plkst.16:52 Jūrmalā, atrodoties dienesta norīkojumā ar jaunāko inspektoru A.Akšteinu. Braucot ar dienesta transportlīdzekli pa Babītes ielu virzienā no šosejas Rīga-Ventspils, iebraucot meža ceļā Priedaines meža virzienā uz Piņķiem. Pretī brauca sarkanas krāsas automašīna Audi80 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, automašīna pēkšņi apstājās un no automašīnas vadītāja puses, kreisās puses, izkāpa vīrietis un uz labo pusi apejot automašīnu, skatījās vai riepas ir piepumpētas. Pienākot pie vīrieša, sasveicinājās un pajautāja uzrādīt vadītāja apliecību. Sarunājoties ar vīrieti bija jūtama stipra alkohola smaka un vīrietis bija satraukts, nervozēja un trīcēja. Vadītājs atbildēja, ka viņš neesot braucis ar automašīnu un vadītājs ir aizgājis prom. Automašīnā atradās vēl 3 personas – 2 vīrieši un 1 sieviete. Vadītājs uz vietas atteicās no alkohola ekspertīzes veikšanas. Atbildēja, ka atsakās no alkohola ekspertīzes un viņš neesot braucis ar automašīnu, un neesot vadītājs. Vīrietis vadītājs bija /pers. A/, personas kods /personas kods/. Vadītājs tika nogādāts Rīgā, Aptiekas ielā 7/9 uz alkohola un narkotisko, psihotropo vielu reibuma noteikšanu. PA963130 tika sastādīts Rīgā, Allažu iela 2, Rīgas Ziemeļu policijas iecirknī. Sarunājoties ilgāku laiku ceļā no Jūrmalas uz Rīgu, vadītājs atklāja, ka viņš esot braucis kādus 200-300 m, jo nevēlējās braukt mājās pa meža ceļu. Vēlējās no meža ceļa izbraukt uz Babītes ielu un braukt uz mājām kādus 600 m attālumā. No kompānijas, kas atradās automašīnā, pienāca vīrietis, tumša izskata un atklāja, ka /pers. A/ esot vadījis automašīnu, jo viņi nevēlējās braukt pa meža ceļu, gribējās braukt pa taisno Babītes ielas virzienā uz dzelzceļa staciju „Priedaine", jo netālu atrodas viņu mājas. No tumšā izskata vīrieša izelpas bija jūtama alkohola smaka, kā arī redzēja, ka sieviete arī ir alkohola reibumā, jo nestabili stāvēja uz kājām, šūpojās, grīļojās. /pers. A/ organismā uzrādīja 2,19 promiles. Viņam tika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi.

Turklāt, amatpersonas sastādītiem dokumentiem, tai skaitā administratīvā pārkāpuma protokolam, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (Augstākās tiesas spriedums SKA-647/2008).

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[15].panta ceturtajā daļā, tas ir, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli un izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatēta alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.pantu un 34. pantu atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesnese nekonstatē.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu un pārkāpēja personību, tiesa atzīst, ka /pers. A/ uzliekams naudas sods EUR 1300,00 (tūkstoš trīs simti *euro*, 00 *euro* centi) apmērā un piemērojams administratīvais arests uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Administratīvais arests pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas izciešams Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirknī.

/pers. A/ izņemtā vadītāja apliecība Nr./numurs/ pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā nododama Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Izņemtais transportlīdzeklis Audi 80, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pēc naudas soda samaksas atgriežams transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 258.panta trešo daļu, kas nosaka, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, /pers. A/ jāsedz izdevumi par alkohola koncentrācijas pārbaudes veikšanu 90,35 *euro* apmērā, ieskaitot minēto summu Valsts policijas norādītajā kontā: saņēmējs Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, konta Nr.LV96TREL2140091033000, bankas kods – TRELLV22, maksājuma uzdevuma mērķī norādīt pārkāpēja vārdu, uzvārdu un personas kodu, kā arī administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA963130.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturto daļu, 243.pantu, 244.pantu, 260.pantu, 271.pantu, 272.pantu, 274.pantu, 275.pantu, 276.pantu, 281.[1]panta otro daļu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar naudas sodu EUR 1300,00 (tūkstoš trīs simti *euro*, 00 *euro* centi) apmērā un administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 299.-300.pantu, naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā tiesas norādītajā Valsts kases kontā: saņēmējs Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22. Kvīts par naudas soda samaksu nogādājama tiesas kancelejā. Ja noteiktajā termiņā naudas sods netiks samaksāts, spriedums tiks nosūtīts piespiedu izpildei.

Administratīvais arests pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas izciešams Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirknī.

Izņemto transportlīdzekli Audi 80, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atgriezt transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) likumā noteiktā kārtībā.

Noteikt, ka /pers. A/, personas kods /personas kods/, jāsedz izdevumi par alkohola koncentrācijas pārbaudes veikšanu 90,35 *euro* (deviņdesmit *euro* 35 *euro* centi) apmērā, ieskaitot minēto summu Valsts policijas norādītajā kontā: saņēmējs Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, konta Nr.LV96TREL2140091033000, bankas kods – TRELLV22, maksājuma uzdevuma mērķī norādīt pārkāpēja vārdu, uzvārdu un personas kodu, kā arī administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA963130.

/pers. A/ izņemto vadītāja apliecību Nr./numurs/pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijai.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no motivētas sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Jūrmalas pilsētas tiesā.

Motivēta sprieduma pieejamības diena 2014.gada 23.maijs.

Tiesnese /personiskais paraksts/ S.Glaudāne